

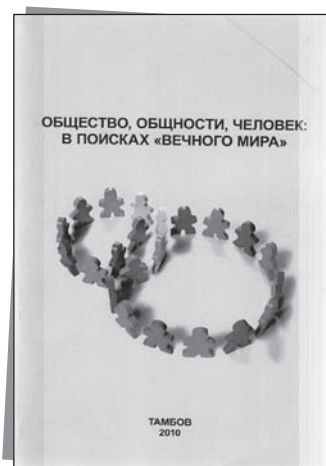
Máté Petrik Emese

A SZEMÉLYKÖZPONTÚ ÉS A VIRTUÁLIS KONFERENCIA SZINTÉZISÉNEK LEHETSÉGES ELŐNYEI

*Potential Advantages of the Synthesis
of Personal and Virtual Conference*

Общество, общности, человек: в поисках «вечною мира». Министерство образовани и науки, Тамбов, 2010

A tambovi székhelyű G. R. Derzhavin Állami Egyetem Elméleti és Alkalmazott Szociológia Tanszéke 2010. november 22-e és 23-a között harmadízben szervezett nemzetközi internet-konferenciát. A téma a társadalom, a közösségek és a személyiség körét ölelte fel. Az „örök világot” kutatva¹ hét szekció keretében teret kapott a modern világ szociológiai megközelítése (politikai marketing, virtuális kommunikáció, a központi irányítás rendszerei); a szellemi és humánközpontú tevékenységek (patriotizmus, az igazságként feltüntetett hazugságok, a nemzeti idea, a vallási orientáció korunk egyetemistáinál a nemzeti kultúra védelmében); a humanizmus egyetemes problémái (családok krízishelyzetben, a terrorizmus romboló jelenléte, a tolerancia problémaköre, a modern társadalom építésének témakörei); az összesített orosz nemzeti projektum (a nemzeti tantervek megvalósításának nehézségei, a tanulás analizálásának problémaköre); a személyi-

¹ The Department of Theoretical and Applied Sociology of Tambov State University, International Internet-conference “Society, Communities, Personality: in Search of “the Eternal World” in November 22-23, 2010. IN SEARCH OF “THE ETERNAL WORLD” reports that familiar with all conference materials you can use the following Links <http://www.tsutmb.ru/nu/nauka/index.php/component/resource/list/inetkonf/2010/28-obshestvo-obshnosti-chelovek-v-poiska-vechnogo-mira.html>

ségkérdés (a média minőségkritériuma, a deviáns viselkedés jövőbeli kezelése, pszichológiai mechanizmusok és formák az iskolás kor előtti gyerekeknél és a felnőtteknél, személyiségtípusok, lehetőségek és orientációk a szocializációhoz); az egyetemi továbbképzés problémái (kommunikációs csatornák a munka és az oktatás területén); a történelemtudomány a civil társadalomban (történelmi és politikai analízis, nemzeti politika és vallás).

A konferencia nyelve az orosz és az angol volt, s a világháló révén nyitott minden ország felé. Az előadók Fehéroroszország, Kína, Oroszország és Szerbia területéről mutattak érdeklődést. Az internetes konferencia előnyévé vált a hagyományos szervezésű konferenciákhoz viszonyítva, hogy a távolsági és időkorlátok fel sem merültek. A kutatók között sor kerülhetett a folyamatos párbeszédre, érvelésre, vitára, szakirodalom-ajánlóra és virtuális világhálós kerekasztal-beszélgetésre, időkorlátok nélkül. A konferencia előzetes anyagát könyv formájában is megjelentették, és postai úton megküldték minden résztvevőnek.

A hagyományos konferenciák közismerten éppen az időkorlátokkal küzdenek. Többnyire tapasztalható, hogy az eddigi, a lényegi kutatási mozzanatok felvetésére szolgáló 20 perces előadási idő – amely a kutatott téma szerkezetének feltárására és a súlypontok bemutatására volt elegendő – 10 percre csökkent. Az élősavas előadás ideje tovább szűkült, ezt tapasztalhattuk például a legutóbbi III. Nemzetközi Tudományos Tehetséggondozó Konferencián is (Magyarokanizsa, 2011. március 19.). A 8 perces időtartamban egy-egy előadó a retorikailag jól megszerkesztett szónoklatával igyekezett érdeklődést keltetni, hogy a megközelítőleg negyven tanulmány közül így hívja fel saját munkájára a figyelmet. Tehát a személyközpontú hagyományos konferenciák időkorlátai csupán az érdeklődés felkeltését tennék lehetővé? Valóban, ugyanis az időkorlátok a továbbiakban sem engedik megélni a személyközpontúság előnyeit, a kerekasztal-beszélgetések kibontakozását, amelyek a sok egyéni kutatási eredmény alkalmazhatóságának szintézisét tennék lehetővé.

Az emberek természetes igénye a közösségben való együttgondolkodás, az egységben rejlő erő, amely aztán határozottabban lépi meg a változásokat. E szintézis iránti igény mutatkozott meg erőteljesen a Soko Banjában megrendezett 7. Nemzetközi Szimpóziumon, melyet a XXI. század nevelője² címmel tartottak meg 2011. március 24-én és 25-én. A szervező az aleksinaci székhelyű Szakosított Óvóképző Főiskola volt. Az idei konferencia túlszárnyalta az elvárásokat: Crna Gora, Csehország, Horvátország, Kosovo, Macedónia, Moldova, Románia és Szerbia képviseltette magát 124 szerzővel. A tekintélyes részvevői létszám ezúttal is mindössze 10 perces felszólalást engedélyezett, így nem jutott

---

² Висока школа за васпитаче струковних студија Алексинач – Наше стварање ”Васпитач у XXI. веку”

idő a hozzászólásokra, sem a párbeszéd kialakulására, holott a nyitottság és az ez irányú óhaj minden jelenlevő részéről megvolt, hiszen a kutatómunka révén szinte mindannyiuknak közvetlen a kapcsolata a gyermekekkel. Rendkívüli élmény volt ugyanakkor egységében végighallgatni az azonos érdeklődésű, a gyakorlati élettel kapcsolatot tartó lelkes szakemberek által prezentált és szemléltető élőképeket, és átélni a közös motiváltságot, amelyből kisugárzott a gyors minőségi változások ereje és szándéka.

A tapasztalatok alapján kínálkozik az ötlet: kedvező volna ötvözni a konferencia-módszerek előnyeit, a hagyományos személyközpontúét, valamint a virtuális térben idő- és térhatárokat nem ismerő internetesét; a személyes találkozót megelőzően a világháló segítségével alkalom volna megismerkedni a kutatásokkal, és előre megformálódhatnának a csoportok. Ily módon az élősavas helyszíni találkozások alkalmával már a párbeszéd, a vita és a kerekasztal-beszélgetés kerülhetne főszerpbe, alapot teremtve a szintézis felé. Mindez természetesen felgyorsítaná a gyakorlati élet minőségi változásait.